

Szegedi Kovács György

Nagyzoli

A Deák Ferenc utca felől,
a Horváthék utáni dombok mögül
(itt csúszkáltunk le telente szánkóval),
utána settenkedtünk a szőlősorok,
szénakazlak mögött, vagyis
nem igazán settenkedtünk,
nem igazán őutána,
inkább a légpuskája.
Fényképész Nagyzoli,
puska, Bandi-macska.
Ahogyan pökhendin odaveti
a még rúgkapáló madarakat.
Azután se puska, se macska,
csak Nagyzoli, s közben
huhogtak a galambok.
Kezeit összekulcsolva
ő is huhogni kezdett.
Milyen jól csinálta, olyan volt,
akár a galambok.
Majd előkerült
Bandi is.
Nagyzoli lendületes karmunkával
a tyúktól mögé sietett,
Vizelni kezdett.
Szédületes technikával
körbe locsolta az ólajtót,
majd hirtelen Bandit vette célba;
„ruszkik haza, ruszkik haza”, mondta,
s közben huhogtak
a galambok.

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY (1959) lelkésznek tanult, 1987 óta közöl verseket. Legutóbbi kötete: *Fehér* (Vörösmarty Társaság, 2020).

Úgysem az

A sakkfigura az asztal alatt,
a macska tányérjának dőlve.
Tisztálkodik a légy a pohár szélén.
Tüzednél most fázom.
Nyiklik-nyeklik a gyertya
döcögő lángja a Tejút alatt.

Úgysem az itt semmi,
aminek látszik.

Wahorn András: Cowboy kalap, 2007 (Luhász Gyűjtemény)